

Slutrapport Sammanfattning av projektet Samverkan SFSNO, Kristianstads kommun.

- Projektledare Linnéa Persson & Samverkanskoordinator Christel Jöquist

Bakgrund och övergripande inriktning

Kristianstads kommun gick in i projektet Samverkan SFSNO med insikten att socialtjänsten behöver stärka stödet till personer som både har ohälsa och är beroende av ekonomiskt bistånd. Ett centralt mål har därför varit att förbättra och bredda samverkan med vården.

Under projektperioden har cirka **250 individer per år** samverkats med vården, motsvarande **cirka 15 % av de totalt 5072 individer** som uppbar ekonomiskt bistånd under projekttiden. Samverkan har utvecklats med **11 vårdcentraler**, CSK samt vuxenpsykiatri.

Projektet har även stärkt kontaktvägar mellan myndigheter och skapat bättre förståelse för varandras uppdrag. Genom Konsultationsteamet har kommunen fått tillgång till kunskap från Försäkringskassan som annars inte är möjlig i ordinarie arbete. Ett pilotprojekt för unga med psykisk ohälsa – **Första Steget** – har också testats.

Genomförda insatser

1. Konsultationsteam

Syftet har varit att stärka individens väg mot självförsörjning genom samordnade planeringar. Totalt har **40 ärenden** lyfts, ofta med koppling till Försäkringskassan. Teamet har fyllt ett viktigt glapp i systemet där kommunen annars saknar möjlighet till direkt samverkan.

2. Vårdsamverkan

Det mest omfattande området. Totalt har omkring **750 individärenden** samverkats. Könsfördelningen är jämn. En viktig trend är att antalet unga upp till 32 år med psykisk ohälsa ökat markant och nu utgör över hälften av ärendena kopplade till psykiatri. Detta ledde till pilotinsatsen **Första Steget**, med syfte att stärka ungas självständighet, sociala sammanhang och möjligheter till etablering.

3. Informationsinsatser

Cirka **70 externa informationsinsatser** har genomförts – nätverksträffar, studiebesök och föreläsningar. Intern information har skett löpande genom samråd, introduktioner, handledning och rapportering. Detta har ökat kunskap och lett till fler ärenden i samverkan.

4. Uppföljningar och enkäter

Planerade enkätinsatser kunde inte genomföras fullt ut på grund av låg svarsfrekvens och personalomsättning. Istället användes dialogmöten, som visat sig mer effektiva. Vid slutuppföljningen var **83 % av svaren positiva**. Enkäter till rehabkoordinatorer gav mycket god respons och framhöll samverkanskoordinatorns betydelse.

5. Kartläggningar av målgruppen

Kartläggningar gjordes i början och slutet av projektet:

2023:

- 1011 individer på ekonomiskt bistånd
- 23 % hade sociala skäl
- 15 % sjukskrivna utan sjukpenning
- 3 % våld i nära relation

2025:

- 822 individer (minskning ca 20 %)
- 49 % sociala skäl (ökning 26 procentenheter)
- 12 % sjukskrivna utan sjukpenning
- 2 % våld i nära relation

Resultaten visar att behovet av samordnade insatser ökar, särskilt bland personer med komplex ohälsa.

6. Samverkan kring våldsutsatta

Arbetet har fokuserat på att öka kunskap om risk- och skyddsfaktorer samt att sprida information. Det har varit en utmaning att nå primärvården, men genom riktade samverkansmöten och aktiva kontakter har kunskap och rådgivningstillfällen ökat.

7. Förebyggande arbete för långtidssjukskrivna

Insatser har omfattat handledning, studiebesök, användning av kommunalt medicinskt underlag (KMU), träffar med matchningsgruppen och ökad samverkan med psykiatin. Målet har varit att minska sjukskrivningar och hitta alternativa vägar till aktivitet och delaktighet.

Implementering

Kommunen har redan implementerat rollen som samverkanskoordinator till 50 %, vilket har möjliggjort kontinuitet. Projektets resultat har spridits internt och externt, och nyttan har tydligt uppmärksammats av organisationerna på ledningsnivå, vilket skapar förutsättningar för fortsatt implementering.

Konsultationsteamet har varit särskilt framgångsrikt och preliminära diskussioner finns om en framtida mer strategisk roll för samverkanskoordinatören för att stödja fler verksamheter.

Reflektioner och slutsatser

Övergripande lärdomar

- **Behovet av samverkan ökar tydligt**, särskilt för personer med ohälsa och komplex problematik.
- Minskad total ärendemängd kombineras med **ökad andel individer med sociala skäl och ohälsa**, vilket visar att ärendena blir mer omfattande.
- **Unga med psykisk ohälsa är en särskilt utsatt grupp**. Majoriteten av ärendena som samverkas mot psykiatin rör nu personer under 32 år.

- För att hjälpa individer vidare krävs **samtidiga insatser från flera aktörer**, vilket dagens system inte är fullt anpassat för.

Utmaningar

- Enkäter har haft begränsad effekt som uppföljningsmetod.
- Svårt att få socialsekreterare att identifiera ärenden för konsultationsteam utan stöd – dialogmöten fungerade bättre.
- Samverkan kring våldsutsatta har varit svår att etablera i primärvården.
- Systemets "glapp" mellan sjuk och arbetsför skapar hinder för individens progression.

Framgångsfaktorer

- Samplanering mellan vården och kommunen skapar rätt förutsättningar för hållbara planer.
- Tydliga kontaktvägar och upparbetade samarbeten gör att samverkan fungerar trots personalomsättning.
- Konsultationsteamet har bidragit med nödvändig kunskap och kortat ärendevägar.

Rekommendationer

- Fortsätta utveckla nätverket av samverkanskoordinatorer i Skåne Nordost genom regelbundna träffar.
- Löpande inventera målgrupper för att upptäcka behov i tid.
- Uppmuntra organisationerna att se bortom sina budgetramar och investera i gemensamma lösningar.
- Vidareutveckla implementering av fungerande samverkansmodeller för att stärka både medborgare och regionens arbetskraft.